

om, at det kun er en særlig Slags Lærred, tilvirket paa en særlig Maade, som har denne Benævnelse. Jeg ved ikke, hvad man, naar man ikke kender Produktionslandet, da skulde sætte i Stedet. Man kunde sætte, at det ikke var sikkert, at det var fra Holland, men det vilde intet oplyse. — Ligeledes stiller det sig med Hensyn til Brüsseler Tæpper. De fabrikeres, saa vidt mig bekendt, ikke i Brüssel, men i Tyskland, Frankrig, og i Belgien andre Steder end i Brüssel. Naar man i Hamborg køber dem paa et stort Lager, ved man ikke, hvor de produceres og skaar det ikke at vide. — Det samme gælder Skottekjoletojer. Det er en Mønsterbenævnelse. De bleve i gamle Dage producerede i Skotland, nu produceres de i en Mængde andre Lande, ogsaa her. — Det samme gælder fransk Silke, der indføres fra Tyskland og navnlig fra Svejts; det vil være umuligt at oplyse, hvilket Produktionslandet er. Det vil ogsaa være umuligt at sætte en anden Bestemmelse ved Siden af.

Jeg skal nævne en anden Vare, f. Eks. Sevillafigen. Denne Benævnelse skulde egentlig betyde, at denne Figen er vokset enten i Provinzen eller i Byen Sevilla, men Sevillafigen betyder noget helt andet; en Slags Figen, der er vokset i en vis Del af Spanien og tilvirket paa en særlig Maade. Den udføres ikke fra Sevilla, men Hovedeksportstedet er Cadix. Hvad skulde man sætte paa den? Der maatte staa: Sevillafigen, spansk Produkt, men det vilde være umuligt, at sætte det paa. — Det samme gælder Malagarosiner, Valenciarosiner og Smyrnarosiner. Messinaappelsiner er en Sort, og Valenciaappelsiner er en anden; men selvfølgelig gro Appelsinerne, selv om de gaa under Navn af Messinaappelsiner ikke i Messina, men paa Sicilien, og de eksporteres lige saa godt fra Palermo som fra Messina. Jeg antager ikke, at der er nogen Provins Messina, men kun en By af det Navn. Naar der altsaa paa Kasserne staar Messinaappelsiner og de komme fra Sicilien, er der ikke noget urigtigt deri, men selvfølgelig er Betegnelsen strafbar, hvis man i Stedet for at sælge dem for sicilianiske Appelsiner, sælger dem for Valenciaappelsiner; det er en given Sag efter § 1.

Jeg tror endogsaa, at man vilde komme til rene Abnormiteter, hvis man fulgte det ærede Medlem i dette Spørgsmaal. Jeg vil nævne en Vare som amerikansk Olie; hvor produceres den? Jeg tror, at den produceres i Italien. Saa vilde man altsaa forlange, at der paa hver lille Flaske amerikansk Olie skulde staa: italiensk Produkt. Det

vilde dog være for meget at forlange. — I Gartnersaget er der en Mængde udenlandske Benævnelser paa Blomster. Jeg skal nævne de to Roser, der gaa under Navnene: „Gloire de Dijon“ og „La Franco“. Det er jo Planter, der dyrkes her i Landet. Nu skulde altsaa Gartneren paa hver lille Træplade i sine Rosenbede, hvor han har produceret sine Varer, og hvor enhver kan se, de have vokset, sætte: dansk Produkt; det er dog at gaa for vidt.

Bajerisk Öl nævnte det ærede Medlem. Ja, den Benævnelse bruges jo ikke saa meget som tidligere; imidlertid kan det tænkes, at en Mand har liggende i sin Butik to Fustager Öl, den ene med bajerisk Öl, den anden med hvidt Öl; saa skriver han med Skridt paa den ene Fustage: „bajerisk Öl“ — det er jo dog en meget almindelig Benævnelse, selv om den ikke bruges af Bryggerierne — og saa skal den Mand straffes med Bøder fra 50 til 2,000 Kr., naar han ikke sætter „dansk Produkt“ eller en lignende Tilføjelse ved Siden af. Jeg tror, de Herrer gaa for vidt med deres Forlangender.

Med Hensyn til det andet Vædringsforslag, som Vædringretallet har stillet, at Ord af fremmede Sprog absolut ikke maa benyttes, skal jeg ikke nægte, at det jo i og for sig har noget mere tiltalende ved sig. Der er noget ret tiltalende ved den Tante, at man siger: Ja, vi vilde af med alt, hvad der blot kan ligne Humbug, alle disse Benævnelser som: „Mode de Paris“, „Paris nouveau“ osv., der gives jo en Mængde af den Slags Betegnelser, det er lige saa godt at blive af med dem alle. Men Spørgsmaalet er, om det praktisk lader sig udføre. Man maa vel erindre, at vi ere de smaa Købere. Vi købe af Fabrikkerne i Udlandet; vi købe f. Eks. Knapper i Østerrig, som alle sammen i deres Etiketter have disse franske Benævnelser, og som alle sammen gaa Verden rundt med dem. Skulle vi altsaa have dem med danske Benævnelser, maa vi gøre et af to; enten maa vi forlange, at Producenterne fabrikere noget specielt for Danmark — og det bliver naturligvis dyrere — eller ogsaa skulle vi, naar vi saa saadanne Smaavarer hertil — og det gælder ikke alene Knapper, det gælder ogsaa om Manufakturvarer og Ssentramvarer — sætte paa dem: „tysk Produkt“, „engelsk Produkt“ osv. Men ogsaa her gælder det, at vi ikke altid vide, hvor Varerne komme fra; vi købe Knapperne i Hamborg, men vi vide ikke, om det er svejtsiske, østerrigske eller tyske Knapper, og det saa vi heller ikke at vide og kunne altsaa ikke en Gang sætte den korrekte Betegnelse paa dem.